

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főplacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
soronként 6 krjával
számítatnak.

Hollós Mátyás.

Irta: **Koncz Ákos.**

Debreczen, október 1.

Meghalt Mátyás király, oda az igazság!

Kesergő ajkáról szállt el ez a mondás Hollós Mátyás halála alkalmából s a magyar érezte, hogy nagy királyával eltemette az igazságot is.

Es hogy mennyire érezte Magyarország e szálló igévé vált mondás igazságát kitűnik abból, hogy évszázadok mulva is kegyelettel emlékezik világverő királyára, ki lángszellemével megelőzte korát s tudásának gazdagságával, a művészek iránt való lángoló lelkesedésével, udvarának mesés fényével a középkor egyik legnagyobb királya volt.

Nevét megőrizte a hálás utókor, emléke be van égetve a magyar ember szívébe. Alkotásait megette az idő mindent elpusztító vasfoga, de személyét manapság is glóriafény övezi s míg történelmet írnak, addig az ő neve ott fog ragyogni a mult emlékeit hüen megőrző lapokon.

Az ő korában nagy volt Magyarország. Határai messze ter-

jedtek s egy világ beszélt a nagy Hunyadi fiának mesés szépségű udvaráról. Oltára épült az ő palotájában a tudományoknak, a művészetek szeretete mesterműveket teremtett, fegyvereit pedig a félvilág félté s igazságos király korában a jog és igazság aranykorukat érték.

Annyi balszerencse közt és oly sok viszály után a Mátyás kora pihenője volt a magyarnak. Fejlődött, szépült, izmosodott és hatalmassá lett. Uralma nagy, tekintélye addig nem látott, gazdagsága mesés volt, melyeknek ragyogást kölcsönzött a király igazságszeretete és salomoni bölcsesége.

A Mátyás kora megelőzte a magyar nemzet mohácsi bukását. Talán azért emelkedett oly nagygyá az ő korában az ország, hogy annál irtózatosabban érezze a magyar a visszavonás átkát. Az ő kora hasonló volt a fényes csilaghoz, mely az éjszaka sötétjét elűzi, de midőn sziporkázva szét-pattan s lehull, nyomába sötétség támad és siralom.

Fényes nap után borzasztó éjszaka!

Az ő korában virágos mezők,

megelégedett nép, és áldástosztó béke, s pár évtizeddel utánna vérvirág nőtt a Mohácsi mezőn a daliás magyarok megnyílt sirgödren.

Törökvilág kezdődött Magyarországon. Nyögött a nemzet a járom alatt és sirva gondolt a lenyugodott dicsőség korára. A szép napokat rabláncz csörgése váltotta fel s a bilincsek alatt kesergő magyar százsoroson érezte azt, a szomorú valóságot, hogy meghalt Mátyás király oda az igazság!

De félre a történelmi emlékekkel. Él magyar áll Buda még s a magyar nemzetre is jobb idők virradtak. A sors megrázott ugyan bennünket az óta is, szedett szőlők lettünk saját hazánkban, de a vihar által megtépdesett lombok újra kivirultak, a sötét napokat napsugaras reggel váltotta fel. feledtük a mult keserűségeit, az ütött sebeket a feledés enyhétadó fátyolával takartuk be, ezáltal kesergés helyett férfimunkához láttunk, s egy új korszakot nyitottunk meg nemzetünk örömet és bánatot átélő történelmében, — midőn 1867-ben Szt. István koronáját annak a királynak tettük

TÁRGZA.

Napirend.

Irta: **Tövögyi Titusz.**

Bácskay Demeter urnak meg volt a bátorsága szemébe mondani a hitvány emberiségnek ama megalázó igazságot, hogy: „Ruha csinálja az embert.“ És a mit Bácskay Demeter megmondott, az meg volt mondva. Hogy ennek az embernek a tudománya széles, az esze rengeteg, elismerte az egész vidék. De mikor hát ugy nézett ki, mint egy ágról szakadt. Soha egy becsületes öltözet ruhája nem volt; nemcsak hogy ugy állt rajta, mintha vasvillával hányták volna rá, de poros is volt, zsiros is volt, foltos is volt, rongyos is volt. Szóval ez az ember nem adott a külsejére semmit, mégis ő állította legkonokabban, csökönyösen, megátalkodottan, hogy: a ruha minden!

— Nekem... Nekem...szólt olykor végig tekintve magán és kopott kabátja fölemelt szárnyát rázva, arcvonásai egészen elsavanyodtak. Mire való most már nekem? Ha addig nem volt, amíg fiatal ember voltam, amíg társaságokba járhatam, partit csinálhattam volna, hát nem bolondultam meg, hogy most kezdjem. Az anyjukom egy földhöz ragadt szegény nyugdíjas hivatalnoknak a leánya, már ugyis meg van, ezt bizony nem festem sem előkelőbbé, sem gazdagabbá, ha aranyba öltözködöm is. Mint ügyvédnek a klienturám meg van, az nem a ruhát ke-

resi: szóval, Istennek hála, csak meg-vagyok. De ha fiatalember koromban gavallér lehettem volna, előkelő társaságokba járhattam volna, magamat képviselőnek választathattam volna, stb. . . . Eh! Ne beszéljünk most már arról. De a mit az apám elmulasztott, fián, Dénes, azt én helyre akarom hozni. Felmegy Pestre jogásznak és gavallér légy, azt mondom. Fizetem a szabókontót. Értettél? . . .

Es vajjon ki ne ismerte volna a hetvenes évek jogászfialtsága közt Bácskay Dinit? Az előkelő társaságok után kapaszkodó, minden befolyásos körbe befurakodó, nagy udvarló hírében álló, a hozzá hasonlókat lenéző kiállhatatlan fiatalember, de a kit a felsőbb körökben kitűnő, simulékony modoránál fogva nagyon szerettek, a nőknek pedig általánosan dícsért kedvence volt, a toalettje kedveért.

Abban az időben négylovazott és paripázott itt Markazy Atilla, gazdag hírében álló, rövid, de széles fiatalember, apró szemekkel, tömpe orral, ritka szőke hajjal és még ritkább, csak szálonként észlelhető vörhenyes bajusszal. Amde adta az urat, járta a kaszinót meg a „Náje velt“-et, a mi akkor a város végén, a hol ma a Margit-hidra járunk, állt vala. Es kártyázott uri módon. Bácskay Dini ennek a kocsijára kapott fel s együtt lehe-tett őket látni mindenütt. Mindenki Bácskayt nézte az urnak; előkelő kinézése, magatartása, választékos öltözködése, egészen elsajátított mágnesi modora szörnyű módomban imponált Markazynak, kit

a magasabb társaságokba is Dini vezetett be.

A városligetben együtt kuesiroztak, együtt lovagoltak. Dini persze a Markazy lován, de a kik nem ismerték őket, készek voltak elhinni, hogy ez a mágnes, már mint Dini, különézségből a lovását választotta társalkodóul.

Aztán eljártak a Markazy birtokára féktelen eszeveszettséggel dorbézolni. Annyi előkelő dzsentr- és fiatal mágnesbarátja volt már Markazy Atillának, mint a raj. Mikor ő nem volt a fővárosban, ezek voltak nála. Vadásztak, futtattak, kártyáztak és ittak. A gazdálkodás felfordult. Kasznár és ispán, a mennyire tőle telt, lopni igyekezett. Annyi esze mindkettőnek volt, miként belátta, hogy ez az esztévesztett devernya és pazarlás örökösen nem tarthat s habár nagy a birtok és nagy a jövedelem, de ezt a kiadást nem bírja meg. Ehez még a könnyelmű kártyázás, mikor az ur leiszsa magát s ezimborái tetszésük szerint zsebelik. Kivált az a magas barna ur tud vele bánni, minden ugy történik, a hogy az akarja. Kártyán is az nyer legtöbbit. Mondhatni, hogy az ur fele jövedelme annak a zsebébe vándorol.

Markazy Zsigmond, egy gazdag marhakereskedő, egy garas adósság nélkül hagyta fiára ezt a gróf Domoszlajtól megvásárolt pompás uradalmat, megrakva ménessel, gulyával, nyájakkal és minden kigondolható beruházással. Még egy pár százezer forint kész pénz is maradt azon felül. De a készpénz már hihetőleg elfogyott, mert a földhitelintézet becsője a

ok

re
ben,

en,

tárta.

ai,

0-12

Vidéki megrendelések 6 óra alatt készíthetnek.
Képes árjegyzék ingyen.

fejére, ki atyai jóságával megértette a mi kívánságunkat, jogainkat és szívünk minden dobbanását.

És e naptól kezdve haladtunk az egymást megértő szívek örök törvénye szerint. Haladásunkra csodálattal áll meg a világ és ezredéves ünnepeink miatt nincs okunk szégyenkezni. A művelt külföld dicsérettel szól munkánkról s még ellenségeink is elismerik, hogy élni jogunk van.

Ezeréves fennállásunk szép emlékünnepeink egymásután folytak le azzal a komolysággal és fényvel, mely a nagy művekhez méltó. Egy disszonáns hang sem hallatszott sehohsem, hanem egy szívvé és lélekké vált a nagy emlékek felújításával az ezrekre menő ünnepi közönség.

Ily fényes ünnepség volt tegnap kincses Kolozsvár városában. Leleplezték ott a világverő Mátyás szobrát, melyet a nemzeti áldozatkészség emelt. S midőn az ünneplő közönség a lehulló lepel alól kibontakozott szobrot meglátta, örömtől könnyes szemével lélekkben a magyar királyra tekintett s szívében érezte, hogy meghalt ugyan Mátyás király, de az igazság az él, a mi jóságos öreg királyunk felkent személyében.

És e pillanatban midőn e szép ünnepekre gondolunk, emlékeztünk visszaszáll a múltba, a daliás időkre, midőn boldog és megelégedett volt a magyar. Az utána

jövő gyásznapokra nem emlékeztünk, minek vegyülne bántó hang az öröm zajába s csak a jelennek örülünk, mely megbecsüli és méltányolja a multak s mult nagy királyának emlékezetét.

Legyen Hollós Mátyás szobra a hazaszeretet oltára, hová lelkesülni, imádkozni járjon a magyar. S legyen ez oltáron egy bokréta köve hitünk a jövőbe, reménységünk az áldástosztó békébe és szeretetünk hazánk és királyunk iránt, ki méltó utóda elődjének, a nagy Hunyadi fiának, kinek dicsőséges emlékezetét hálával ülte tegnap egész Magyarország.

— Belföldi hírek. (A király Budapestén.) A király ma délután 2 óra körül a fővárosba érkezik. — A király ezuttal csak pár napig marad a fővárosban, résztvesz tudvalevőleg a Ferencz József híd felavatásán, azután Bécsbe megy, honnan a jövő héten tér vissza Budapestre, hosszabb tartózkodásra. (Az erdélyi püspökség.) Gr. Majláth Gusztáv, komáromi helyettes plébánost legközelebb fölszentelik püspökké és mint fölszentelt püspököt azonnal kinevezik „sub iure successionis“ Lőnhart Fülöp gyulafehérvári püspök mellé helyettes püspökkül. Ha ezután a gyulafehérvári püspöki szék bármely okból megüresedik, az egyházmegye kormányzását, minden hivatalos aktus mellőzésével, mint jogutód, Majláth Gusztáv veszi át. — (Az új választások.) Az új országgyűlés — miszerint — november második felében fog összegyűlni s így egy hónap áll még rendelkezésre ugy az indemnity, mint az ujonczjutaléki törvény letárgyalására. A Ház alakulása és a válaszfelirati vita körülbelül 8—10 ülést fog igénybe venni. — Maga a választás november 5—15-ike között fog megejtetni. — (Az állam képző-

művészeti vásárlásai.) A magyar országos képzőművészeti tanács tegnap beható tárgyalás alapján megállapította azoknak a műveknek a jegyzékét, a melyeket a létesítendő szépművészeti muzeum részére a közoktatásügyi miniszternek megvételre ajánl.

— Külföldi hírek. (A király Sinaiban.) Tegnap királyunk Ó Felsege Sinaiat és környékét szemlélte meg. Tegnap este Predeálon át hazafelé indult. Délelőtt a pelesi kastélyban királyunk és a román király hosszabb ideig voltak együtt és beszélgetésük alkalmával jelen voltak Goluchovszki és Sturdza miniszterek. A fejedelmek beszélgetése aktuális politikai kérdések körül forgott s ez alkalommal Sturdza annak adott kifejezést, hogy királyunknak Romániában való tartózkodása minden politikai párt és a lakosság minden rétege és a társadalom minden osztálya előtt nagy jelentőséggel bír. — (Lázadó bolgártisztek.) Az orosz hadseregben szolgáló bolgár katonatisztek, számszerint mintegy ötvenen, Benderev elnöke mellett tanácskozássra gyűltek össze és elhatározták, hogy Ferdinánd fejedelemtől még egyszer és utoljára követelni fogják, hogy adja meg fizetésüket, amelyet az esetben kaptak volna, ha Bulgáriában szolgáltak volna és hogy nevezze ki őket ezredesekké, illetőleg tábornokokká. Ha Ferdinánd fejedelem ez év végéig el nem rendeli visszahívásukat, ugy saját felelősségükre fognak Bulgáriába visszatérni.

— Országgyűlés. Vécsey József b. interpellálta Bánffy b. miniszterelnököt. Bánffy b. miniszterelnök nyomban felelt az interpellációra. Előzőleg azonban reflektált a főrendiház felpanaszolt ülésrendjére; konstátálta, hogy ez a panasz meglehetősen — érthetetlen. A mi pedig az országgyűlés feloszlását illeti, arra azt felelheti, hogy igenis a kormány különböző nyomós okok folytán az országgyűlés feloszlására ki óhajtja kérni a felség jóváhagyását. — Ebből következik, hogy a főrendiház ezuttal eb-

napokban járt itt, az pedig nem szokott hivatalosan vendég lenni.

Es azután jött egyik becső a másik után. Gyanus kinézésű, sauda, vizsgaszemű ügynökök, a kik bejárták az istállókat, aklokat, magtárakat, a pinézét, a kastélyt. Mialatt a vendégek ettek, ittak, mulattak, azalatt Markazy az ügynökökkel járt, figyelmére, barátságára méltatta őket, parolázott velük, azután hintóba ültette s ugy küldte a vasuti állomáshoz.

Ez már a eseléseknek is feltűnt. A földhitelintézeti műveletekről még csak a tiszték tudtak, de az ügynökök, pláne hitelezők tatárjárását már a eselések is tudomásul vették. A gulyások, csikósok, juhászok kinn a legelőn bundáikra heverészve esomóba gyűltek és pipaszó mellett tárgyalták a látottakat. A béresek deleléskor bujtak össze. Gazda, majoros, sáfár, felügyelő mindannyian komoly tanácskozássá merülve firtatták az uraság dolgát.

Az alatt a kastélyban harsogott a tivornya, szólt a zene s a föld népét megbótánkoztatón hangzott ki a nyitott ablakon a dévaj társalgás, a frivol kacaj.

Vagy nem volt otthon az ur s azt már tudták, hogy akkor Budapestén dözsöl, veri el a pénzét, költi a vagyonát s eszevesztett sebességgel siet tönkrejutása felé. Az a magas barna fiatalember pedig ott volt mellette, kísérté, mint az árnyék, mint Faustot Mefisztó s a démoni varázslat hatása alatt, melyet Markazyra gyakorolt, az ugy ragaszkodott hozzá, hogy nem tudott meglenni nála nélkül.

Hanem esodák esodája! Az történt,

a mire nem gondolt senki, a min a gyengébbek csodálkoztak, az eszebbek mosolyogtak; meptörtént az a világrendjével logikailag, korszakról-korszakra, generációról-generációra haladó és örök-ségképen átszálló eset, hogy a patkányok elszokták hagyni a sülyedő hajót; Bácskay Dini vonta ki magát először a Markazy társaságából,

Ennek különben igen egyszerű oka volt és Dini felé hajította a társadalom mérlegét, Az előkelő körök, melyekben Dini forgott, elismerték, hogy Dini igen okosan és szolidan cselekedett, hogy nem is tehetett másképen. — A hölgyek teljesen megbocsátották fiatal hevű devajkodásait s gratuláltak neki a boldogsághoz és szolid élethez, melyet, a mint ő saját maga igazolja, ez után folytatni fog.

Történt pedig, hogy Dénes, mint miniszteri titkár, nőül vette minisztere leányát, a ki ugyan nem volt gazdag, de annál nagyobb volt a befolyás, a melybe is bizonyult nemsokára, mert Bácskay Dénes a legközelebbi választások alkalmával a rasdobi kerület által egyhangulag országgyűlési képviselővé választott. El lehetett most már gondolni, hogy mint nős emberre és országgyűlési képviselőre nézve a kiosapongások devaj korszaka megszűnt s hogy mint szolid, nagyra termetű fiatalember most már a komoly teendőik művelésére adja magát.

Volt jogásztársai, a törvényszéki fogalmazók vagy jegyzők, fiatal, kezdő, üres irodájú ügyvédek, tanácsjegyzők, irigykedve és gyűlölettel vettek mind-

ezekről tudomást. Beszélgettek saját befolyástalan köreikben, hogy Dini uszályt-hordó, tányérnyaló, haszontalan fráter, a ki szemtelenül tolokodott be az uri körökbe; ha kidobták az ajtón, bemászott az ablakon; esakis a kikapós aszszonyok protekciója révén tudta magát ott fenntartani. Hogy alázatos felfelé, gőgös lefelé s minden tekintetben kiállhatatlan.

Dini, mikor az ily volt iskolatársakkal találkozott, kicsinylő, pikánsmosolyra biggyesztette ajkait és nem látta meg őket. Mintha tudta volna, mit beszélnek felőle otthon, saját bugris köreikben. Amde mit bánta ő ezeket a köröket, mit árthatnak azok neki. Egy befolyásos ember támogató szava többet használ, mint a mennyit árt száz ilyen kis körnek epéskedése, irigykedése.

Hanem a mióta Dini megnősült, azóta Markazy is eltűnt Budapestről. Sem városligetben, sem kaszinóban sem futtatáson, stb. semmi nyoma. Egyszer-kétszer még mutatkozott itt-ott, de mert nem volt, a ki vezesse, nem volt, a ki a társaságot körülötte összehozza, szóval nem lévén rendező, és nem lévén összekötő kapocs, az ismerős uracsok legfeljebb is azt mondták, ha találkoztak vele: „szervusz“; váltottak egy pár szót, aztán magára hagyták. Igaz ugyan, hogy vagyoni hanyatlása közbeszéd tárgyát képezte, hogy hitele kimerülve, az ezreket már nem szórhatta, de még mindig őt lovon járt s ebédrel, vacsorával még el tudta látni vendégeit.

De hát miféle élvezetek voltak ezek ama uracsok számára, kiket Dini nála

ben az országgyűlésben a legnagyobb valószínűséggel utoljára ülésezik. — Ismét Vécsey interpellált, de már a belügyminiszter kérdezte, hogy a jövő választásoknál a katonákat hogyan akarja alkalmazni és hogy a választási visszaélések ellen mit szándékozik tenni? *Perczel* Dezső belügyminiszter egész korrektül azt felelte: a mit a törvény rendel! Hanem ezeknek az uraknak nem komoly felelet, kellett, de heczsz s mivel az ülés elején klerikálisok voltak többségben, a választ nem vették tudomásul. A kisdéd esinytevés után, mely ily balul ütött ki, a napirend többi tárgyát vita nélkül elfogadták s következett a legutolsó pontja: *a kuriai biráskodás*. Az első szónok *Erdély* Sándor igazságügyminiszter volt. A kormányálláspontját jelezte e javaslatra nézve s főleg két kérdéssel szökött. Az első a javaslatba foglalt bifurkáció elve. A másik, a mit különösebben és szintén igen szépen védett, a javaslat 169. és 170. szakaszainak intézkedései. Félreértés lehet csak, hogy e szakaszok intézkedéseit a katolikus klerus ellen való támadásnak magyarázzák. *Samassa* József egri érsek a népképviselő mellett mondott theoretikus plaidoyert. Az általános vita utolsó szónoka *Keglevich István* gróf volt, a ki a javaslatot általánosságban elfogadta. A javaslatot általában egyhangulag megszavazták.

A vitatkozás modoráról.

Debreczen, október 1.

„Si fecisti nega.“

Régi adoma gyanánt szájról-szájra száll a debreczeni főiskolában ez a latin mondat, melyet valami felebb való vagy talán öregebb deák mondott tanácsul egy esint elkövetett kisebb deáknak: — „ha tetted, tagadd.“ S ime Tekintetes Fazekas Sándor ur az állami főreáliskola igazgatója jónak látja a kis deáknak adott tanácsot követni. Az általam tett indítvány ellen irt igazán zagyva fogalmazásu, hosszú cikkében ugyanis a jó társaságban for-

golódó emberek közt szokásos illendőség és tisztesség hangjától elűtő nyers és sértegető s minden művelt embert megbotránkoztató irmodort használván, választomban ezért szemrehányással illettem. S erre irt rövid, de annál durvább cikkében nekem merészel az illendőségből leckét tartani. Hát azt gondolja, hogy az olvasó közönség olyan feledékeny, hogy elfeledi pár nap alatt, azt, a mit olvas? De még tovább megy a kis deák szerepe követésében. Azt mondja, hogy én haraggal válaszoltam neki. Hiszen nyersen támadó, sőt rágalmazó cikkére nem lett volna csuda, ha haraggal irtam volna is ellene, ki a mi sima nyelven irt indítványunkkal szemben egy ideges ember lázas ingerültségével tör ki; de engem nem harag, nem szenvedély, hanem a jogos önvédelem vezetett. Nem használhattam esdő szót akkor, a mikor engem szitokkal illet az elfogult vakság: hogy ne mondjam: rossz akarat,

Epen azért az én eljárásom ellen használt kifejezéseit egyszersmind korra visszautasítom.

Rövid választában azon kifejezésből is sértést akar kovácsolni ellenem, hogy nevem után az én cikkemben ez áll: középiskolai felügyelő. Gyermekes kis esinykedés. Én a cikkem alá csak a nevemet irtam, nem tehetek róla, ha a szerkesztőség azt a két szót is oda jegyezte az igen tisztelt igazgató ur botránkoztatására.*

Engem úgy is szeret feltüntetni, mintha én jogosultságot éreznék magamban, Debreczen város egész tanügyét rendezni. Ugyan honnan tudja ezt? Talán madárjósok vagy álomfejtők mesélték ezt az igazgató urnak? Higyje el, nem szoktam én nagyolni; arra azonban nekem is jogom van csak úgy mint bármely ember fiának Debreczenben, hogy iskolai vagy bármely közügyben véleményem mondjak vagy illetékes helyen indítványt tegyek. Ezt tettem, ezzel a

* Ezt igazolja a szerk.

jogommal éltem most is. Vagy talán engedelmet kellett volna előbb kérnem az igen tisztelt igazgató urtól? Várjon még egy kicsit! — Várjon pedig azért, mert hiányzanak nála azon lelki tulajdonságok, melyek bizodalmat önthetnének az emberbe az iránt, hogy vele nyugodtan tanácskozni lehet. Különbösen higgye meg, hogy nagyon sajnálom az igen tisztelt igazgató urat.

Sajnálom azért is, hogy ellenem nagy hühéval összehordott számadatokból felállított következtetéseit meg kellett semmisítenem s most mégis azt hiszi, hogy azok rendületlenül fenállanak. Hát ez is olyan optica fallacia!

Ezek után mondanom sem kell, hogy én állításaimat fentartom egytől-egyig.

Az indítvány már alkotmányos módon tárgyalás alá vétetik. Mi véleményem mondhatunk, a városi közgyűlés határoz, a magas kormány pedig annak idején majd dönt.

Addig is azonban míg az elkövetkeznék a maga rendjén, jó lélekkel ajánlom az igen tisztelt Igazgató urnak, hogy a közügy, melynek használni akar csak nyerni fog vele, s önszemélyének is kellemesebb leend, ha gyanakodó, irigykedő természetét igyekszik levetkezni s helyette az emberek iránt bizodalmat és szeretetet táplálni szívében. Mindjárt nem lát annyi kisértetet.

Ajánlom végre, hogy valahára igyekezzék szert tenni jó modorra, mert erre olyan nagy szüksége van, mint a minden napi kenyérre.

Joó István.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

összehozott? Ébéd, vacsora, bor? Hát rá voltak azok arra szorulva, kellett azoknak az efféle snasz, evés, ivás? Ha rendkívüli excentrikus, az idegeket fölzaklató, szilaj, vértkorbácsoló mulatsággal nem tudott előállni, a többivel tőlük ugyan ellehetett. Markazy tehát a környékbeli kurta földesurakhoz, kisvárosi fiatalemberekhez, a Dini egykori iskolatársaihoz fordult, a kik társaságát még mindig nagy megtiszteltetésnek vették, kaptak rajta és nagyokat mulattak a domoszlai kastélyban.

Igy telt, haladt az idő néhány évig, Dininek ment fölfelé, Markazynak ment lefelé, míg egyszer csak az a hir kezdett szárnyra kelni a lapokban, hogy Bácskay Dénes miniszterségre van kiszemelve. Már ekkor Markazy a végsőt járta. Végrehajtás végrehajtást, árverés árverést ért s nem sokáig vihette már, hogy dobra ne kerüljön az uradalom. Ekkor jött hire a Dini miniszterségének és a Markazy szemében, ki már a végsőre volt elhatározva, a remény sugara gyuladt ki. Bácskayt ugyan ő is gyűlölte, keseredett érzelmek közt gondolt amaz időkre, mikor e rossz szellem vezetése alatt önnön sirját ásta, magát tönkretette, míg az, a tőle nyert pénzből meggazdagodva, azon indokolással, hogy megnősült, egyszerre csak a faképnél hagyta őt s azóta még csak nem is találkoztak.

No de hát Bácskay most hatalmas ur. Ha elmondja neki szerencsétlenségét, tönkretetését, ő, a ki annyiszor és annyi szivességével élt, bizonyynyal hálát, részvétet fog érezni iránta s megteszi, hogy

valamelyik állami birtokra kineveztetni gazdatisztnak.

* * *

A... miniszterium magas, boltives kapuján egy kopottas kivézésű, alacsony, széles uriember lépett s a kapu alatt büszkén sétáló kapus előtt megérintette kalapját:

— Itt van a miniszter ur? — kérdé oly hangon, milyennel az emberek, ha valami nagyobb urral szorosabb összeköttetést akarnak jelezni, a cselédnép előtt élni szoktak.

A kapus jól megnézte emberünket, aztán sértett ambícióval, hogy az ő kegyelmes urát egy ilyen ember csak per „miniszter ur“ meri nevezni, mondá:

— Ó exzellenziája itt van, de nem lehet vele beszélni.

— Hátha lehet, szolt Markazy ugyan csak sértett ambícióval s a kapus mogorva arczára szegezett tekintetéből ki lehetett olvasni a kérdést: Mit tudod te, hogy ki vagyok én? Ezekre a szavakra és tekintetre a kapus csakugyan meghökkent s kiállva a Markazy utjából, a fölépcsőre mutatott:

— Ha azt gondolja nagyságod, hát csak tessék.

Markazy teljesen önértetes, lassu léptekkel haladt föl a szőnyeggel bevont lépcsőzeten s az első emeletre érve, mindjárt szembe találta magával a fekete üveglapon ragyogó nagy, aranybetűs fölirat: „... miniszter“; lélekzetvétele kissé elszorult s megállt az ajtó előtt, hogy kifújja magát. Hirtelen fölmerült lelki szeméi előtt a Bácskay Dini alakja, a leg-

prózaibb jelenetek közepett, a milyenekben ő látta s nem hihetvén, hogy ily jelenetek után valaki, az ő egykori intimsásával szemben visszataszító, avagy rideg lehessen: visszanyerte bátorságát. Rátette kezét a tükörfényesre csiszolt nagy rézki-lincsre és benyitotta a nehéz ajtót.

Egy gyengén szőnyegezett, tőkörsimára kéfélt talapzatu tágas szobába lépett, melyben egy kis kopasz, fekete ruhás egyén fogadta. Markazy nem tudván, kivel van dolga, illedelmesen köszönt s bizalmas hangon kérdezte:

— Itt van ő exzellenziája?

— A kis, kopasz, fekete ruhás ember megnézte Markazyt s igen közönyös hangon kérdé:

— Mi tetszik?

— Beszélni szeretnék vele, — válaszoló Markazy, most már nem minden elfogultság nélkül.

— Abból nem igen lesz valami, — jegyzé meg a kis kopasz. Holnapután tessék jönni, akkor lesz a kihallgatás.

— Csak kérem, menjen be és mondja meg neki a nevemet, — szolt Markazy, neki durálván magát.

A kis kopasz ember, mint előbb a kapus, szintén meghökkent s nem tudván kivel van dolga, alázatosabban felelé:

— Akkor, kérem, tessék bemenni Rupiczky fogalmazó urhoz, ő bejelentheti, hacsak ő exzellenziája előlegesen meg nem hagyta, hogy nem fogad. Ezzel kivette a Markazy kezéből a kalapot, lehuzta róla a kopottas felső kabátot, mely alatt még kopottosabb szalonkabát volt és fölnyitotta előtte a fogalmazóhoz vezető ajtót.

A **Gőzezy-egyesület** „Otthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A **m. kir. törvényszék**nél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A **kir. tábl. hivatalos órák** a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattárafeleknek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A **debreczeni kir. járásbíró**ság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utezai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése **szep-tember hó végével lejárt**, hogy a megfelelő összeget beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre **előre fizettek.**

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni sziveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését f. évi október hó elején beszüntetjük.

A fogalmazó, egy barkós barna fiatalember, íróasztala előtt ült és írt. Tudomást se látszott venni Markazyról, ki már vagy két perez óta szótlanul állt előtte. Végre megszokta a várakozást, ismét összeszedte mindinkább fogyó bátorságát, mint erejét az ostromló katonaki már három bátyját foglalt el s közel érzi magát a célhoz.

— A nevem Markazy Atilia . . .

A fogalmazó hirtelen és haragosan emelte rá tekintetét s látszott róla, hogy tudomása van ottvaló ácsorgásáról.

— Mi tetszik? — kérdé élesen.

— Ha lehetne, — nyöszörgé Markazy, — ő excellenciájával szeretnék beszélni . . .

A fogalmazó, mint legelsőben a kapus, aztán a kis kopasz ember, nagyon megnézte Markazyt s kezdett elvörösödni a vakmerőség felett, hogy egy ilyen kopottas ember csakugy mir nix, dir nix, beszélni akar a miniszterrel.

— Tessék az elnöki irodába menni és feliratkozni. Holnapután lesz a kihallgatás.

Markazy fogyni érzé türelmét. Bizonyosra vette, hogy a mint Dini ittlétét megtudja, személyesen fog elébe sietni s ezek az iczipiczi semmieskék mintegy rendelkezni akarnak vele.

— De kérem, csak tessék bejelenteni, — mondá oly erős hangon, hogy hihetlően az excellenciás ur is meghallotta, mert finom táviró csengés rezdült meg a fogalmazó ur asztalán.

Rupiczky fogalmazó ur fölállt s idegesen Markazy felé fordulva mondá:

— Kérem becses nevét?

— Markazy Atilia.

Egy napilap előállítására és fentartására olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése czéljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadói vatal.

— **Tanév megnyitás a kolleglumban.** Ma délelőtt tartották meg a főiskola jogi és theológiai akadémián az iskolai nyitó istentiszteletet az oratóriumban. Az ünnepélyen a főiskolai tanári-karon s az akadémiák hallgatóin kívül megjelentek Kiss Áron püspök, Némethy Lajos, Simonffy Imre kir. tan. polgármester és Márk Endre. Az istentisztelet a 37. dicséret elénekéléssel kezdődött, majd utána a főiskolai énekhar énekelte el Beethoven „Dicsőit téged“ czimű énekét. Csiky Lajos theológiai dékán mondott ezután szép imát s beszédet. Azután újból a főiskolai énekhar énekelte s az „aldjátok az Ur nevét“ kezdetű dicséretet adta elő. Az istentiszteletet a 179-ik dicséret közös elénekélése zárta be.

— **Az alsó-szabolcsi tiszai ármentesítő társulat** október hó 12-dikén d. e. 11 órákor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: A tiszavölgyi társulat közgyűlésére meghatalmazottak választása. A folyó 1896. évi számadások megvizsgálására küldöttség nevezése; továbbá az anyag szerkesztés s árvédelmi felszerelés szokásos évi felnézésére megbízottak kijelölése. Az előzőleg tartott választmányi gyűlésben tárgyalta ügyekre nézve tett választmányi határozatok s javaslatok. Az 1897. évi költségvetés megállapítása. Az 1897. évi költségvetés szerint a rendes szükséglet 122,666 frt 95 kr., a rendkívüli kiadások 37800 frtot tesznek, így az összes szükséglet 160466 frt 95 kr. 21500 frttal kevesebb mint 1896-ban. A fedezet 162161 frt 92 kr. A tavalyi 7 kr. helyett 5 kr. kivetést hoz javaslatba az igazgatóság.

Ezzel a fogalmazó besietett a miniszterhez. Csak igen rövid ideig volt benn, de ez alatt Markazy majd egészen átizzadt s nem kifogástalan tisztaságu fehér zsebkendőjével idegesen törülgette verejtékes homlokát. Soha nem érezte magát ily levertnek. Összeszorult szívvel gondolt kétségbeesett helyzetére s csak most jutott eszébe a lehetőség: hátha még csak nem is fogadja a miniszter?

Néhány pillanat mulva megnyitott az ajtó s a fogalmazó hideg gunymosolylyal ajkai körül lépett ki a miniszter szobájából.

— Ő excellenciája igen sajnálja, de azonnal ülésre kell mennie és még nagyon sok végezni valója van: nem fogadhat senkit.

Markazy elhalványodott a fogalmazó gunyos tekintetével szemben; szédelegve, szótlanul állt egy darabig s úgy érzé, mintha mozogna vele az épület s tántorogva hagyta el a szobát. A mint az előszobába ért, a kis kopasz ember állt elébe mosolyogva:

— Nos, tetszett vele beszélni? . . .

— Nem, — válaszolá Markazy fuldokolva és kitántorgott a folyosóra.

A mint a lépcsőn roskadozó lábakkal szédelegve, halványan lefelé tipegett, a kapus mélyen leemelte előtte a süvegét s a legszivtelenebb szarkazmussal vett magának elégtételt az előbbi jelenetért.

— Szerencsés utat kívánok, méltóságos ur.

Markazy nem tudta, hogy ért ki a kapun és ment, ment, ment összekuszált agyvelővel, czéltalanul, maga se tudván hová . . .

— **Esküvő.** A debreczeni uri köröknek egy kedvelt alakja pár nap mulva fölveszi hymen rázsalánczait. Schey Pál, a gróf Pálffy nevet viselő 15-ik közös huszárezred főhadnagya f. hó 4-én vasárnap tartja esküvőjét a fővárosban Karsai Susanne kisasszonnyal, Karsai Károly pestmegyei nagybirtokos leányával. Mint értesülünk, Schey főhadnagyot Nagyváradról legközelebb újból a Debreczenben állomásozó századhoz helyezik át.

— **Uj jogtudor.** Király Péter margitai ügyvéd előtet, kit debreczeni jogász korából városunkban is széles körben ismernek, mint ügyes poétát, — ehó 26-án avatták föl Kolozsvárott a jogtudományok doktorává.

— **A főiskolából.** A főiskolai egyetek egyik legfontosabbikának, a joghallgatók segítő egyesületének megalakítása a főkérdés most a jogászok között. — A tavaly különvált két párt úgy látszik nem tud egyesülni. A tavalyi Kovács Kálmán-párt elnök jelöltje eddig Davidovics Sándor volt, de ő most visszalépett az Abraham Dezső javára s már meg is jelentek az Abraham Dezső jelöltségét hirdető fehér tollak a kalapok mellett. E párt most is többségben van és több mint bizonyos, hogy az ideai választásokból is ez kerül ki győzelmesen. — A másik párt valószínűleg ismét Torday Sándorral próbál szerencsét.

— **Illeték felszólamlási bizottság.** A Hajdumegye és Debreczen város területén kiméréssel és kismértékben való elárúsítással foglalkozók illetekeinek kiszabása ellen benyújtott felebbezések elbírálására alakult felszólamlási bizottság tegnap tartotta meg ülését a kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében. A bizottság elnöke volt Orosz László helyettes pénzügyigazgató, eladója Dózy József pénzügyi segédtitkár, szakértő tagjai: Aron Jenő és Leidenfrost Armin, jegyzője pedig Szűts Jenő. — A bizottság elé vidékről és helyből ötvenhárom felebbezés került a melyeket beható vita után egy-öle-gyig méltányos elintézésben részesítettek.

— **Közigazgatási bizottsági ülés a megyénél.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága október havi rendes ülését f. hó 12-én hétfőn tartja meg, a vármegye háza nagy tanácstermében, gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt. Az ülésen a vármegye szeptember havi közigazgatási ügyeiről tesznek jelentést a szakelőadók.

— **Befejezett jegyzői vizsgálat.** Hajdúvármegye székházánál a tegnapelőtt s tegnap megtartott jegyzői vizsgálatok az este nyertek befejezést kedvező eredménnyel. A Rásó Gyula királyi tanácsos, alispán elnöklete alatt működött vizsgáló bizottság ugy Tökés Zoltán, mint Egyed Ignácot egyhangulag képesítettnek nyilvánította.

— **Katonai felülvizsgálat.** Két hónapi szünet után f. hó 15-én ül újból össze a helybeli katonai állandó vegyes felülvizsgáló bizottság a „Pavillon“ laktanyában Dégenfeld József főispán, Suvich ezredes és Nyiry alezredes ezredparancsnokok elnöklete alatt. Ez ülésre eddig két legényt jelentettek be felülvizsgálatra Szabolc vármegyéből.

— **Eljegyzés.** Weishaus Adolf Debreczenben eljegyezte Reich Jakab kedves leányát Berta kisasszonyt.

— **A nyirpiricsel rablás.** A nyirpiricsi rablás ügyében a nyiregyházi vizsgálóbíró most Debreczenben folytatja a vizsgálatot. Tegnapelőtt érkezett városunkba Nyiregyházáról Petróczy János vizsgálóbíró és Hrabovszky János kir. ügyész, kik ezideig több mint husz tanút hallgattak ki. A rablás ügyében Debreczenbe hozták a vén gonosztevőt, Dobos Gábor

czimberáját, Kurucz Lászlót, ki főzinkos volt a rablás elkövetésében. Kuruczot szembesítették több tanúval, kik fölismerték, s igen terhelő vallomásokat is tettek ellene. Sipos László kocsis, kit egy névtelen feljelentés alapján fogtak el a csendőrök Debreczenben, igazolta alibéjét s szabadon bocsátották. Sikerült a csendőröknek a rablás egy másik tettesét, Sipos Dánielt elfogni, kit szembesítés végett szintén Debreczenbe hoztak a csendőrök.

— **Elgázolta a vonat.** Amint Kis-Ujszállásról távirják lapunknak, az elmúlt éjjelen egy fiatal ember megrendítő baleset áldozata lón. A vasuti szerencsétlenség Molochja ezuttal ismét megkövetelte jutalékát. Kovács József a szerencsétlen ember neve. Kovács József vasuti hivatalnok az éjjel 12 órakor Nagyvárad felé induló vonatot fogadta és éppen a sineken át akart menni, de megbotlott és elesett. A vonat éppen akkor érkezett meg teljes gyorsasággal úgy, hogy már nem volt menekülés a szörnyű halál elől. Kovács a sinek között feküdt s így a mozdony tűzszekrénye összemorzsolta testét úgy, hogy rövid idő alatt kiszervezett.

— **Hölgyek figyelmébe.** A debreczeni és környékbeli hölgyvilágnak bizonyára kellemes meglepetést szerez az az új divat-lap, melyet egyik legtekintélyesebb, legkedveltebb kereskedő cégünk, a Boross testvérek női divat-árna háza, most bocsátott ki: „Képes divat-értesítő”, czim alatt. Vettük a 34 oldalra terjedő, kiváló esinnel, izléssel kiállított füzetet s tekintve tartalmát is bátran kiállja a versenyt bármelyik e nembeli hazai szakfolyóirattal. A lap hivatalosan lesz egyrészt a divat legújabb változatait is feltüntető és minden női divat nemre kiterjeszkedő pompás nyomatu nagy számú képeivel a közönséget kimerítően tájékoztatni, másrészt a női és gyermekruházat, férfi fehérnemű, általában a háztartás körébe vágó szakirányú cikkekkel a közönségnek hasznos ismereteit gyarapítani és azokban utbaigazításokat adni. Amellett közöl a lap könnyed tárczaszerű közleményeket, szórakoztató szépirodalmi dolgozatokat. Az első szám meglepően gazdag tartalmu. Elején a Boross Testvérek meleg hangu, lelkes beköszöntője, aztán tartalmaz négy közlemény. A divatról ír Vértessy Ida. „Hogy öltözködjünk!” czim alatt (csevegés) Sz. Buday Etel; „A miről a kerti növények csevegnek”: Kallós Rózsától. Mindmégannyi kellemes hasznos olvasmány. A szöveg többi része közé 12, a technikai tökély magas fokán álló modell-kép van beillesztve, mellettük a ruhák és fehérneműek száz meg száz válfaja felsorolva s az ár számokban ki-tüntetve. A cégtagok közismert lelkiismeretessége, megbízhatósága s nagy szorgalma emelte az üzletet ily nivóra, hogy arról ilyen fényes prospectust szolgáltat-hatnak. A „Képes divat értesítő” Boross I. szerkesztésében időszakonként jelenik meg s ingyen bérmentve kapható! Ajánljuk a hölgy közönség figyelmébe.

— **Baleset egy malomban.** Tegnap este Barcsay Miklósné malmában baleset történt. Őrlés közben Mihálik Mihály, a malomban alkalmazott észrevette, hogy a henger nem forog. Figyelmeztette a főmolnárt, ki a henger működését rendben találta. Mihálik nem hitt a főmolárnak, balkeze fejét a hengerhez tette, hogy meggyőződjék vajon forog-e. Alig ért a keze a hengerhez, a henger elkapta s összelapította.

— **Utazás a levegőben.** Idegizgató jelenetet rögtönzött a véletlen ma délelőtt a Goldblatt testvérek malma előtt, Mesterutca végén. Egy nagyon kövér ur hajtattott keresztül az ott elfutó közuti vasut vágányán, — de oly vigyázatlanul ment a kocsi, hogy kerekai a kettős sín közé kerültek s a kocsi hirtelen felborult. Az erős zökkenés ugyanazon pillanatban a gömbölyű urat mint valami óriási gummi labdát bámulatos magasra dobta ki a kocsiból s a legmerészebb salto-

mortaléra vállalkozó cirkuszi művésznek is becsületére való bukfenyezésnek lehet-tek szemtanúi az arra felé járó-kelők, a kiknek minden hajszáluk égnek meredt s hátborzongva gondoltak a következő pillanatra, melyben a szerencsétlen kövér ur palacsinta gyanánt fog elterülni a következő uton. Kevesebb idő alatt, amíg ezen izgató sorok elolvashatók, csak ugyan a földre zuhant a rengeteg tömegű ember. De általános bámulatra, kerek képén ugyanazonjókedvű mosolytüntető, a melyet a fölkelő tavaszi nap széles tányérján szoktak szerelmes verseket író poéták fölfedezni. Mindenki megkönnyebbülten lélegzett fel mert nyilvánvaló volt, hogy a labdajátékból ép esonttal és ép bõrrel került ki a gömbölyű ur, a kinek csekély ijedségen és hamar kiheverhető ütődésen kívül semmi komolyabb baja nem esett.

— **Adakozás az egyetemre.** Szücs Mariska kisasszony, helybeli lakos ma a Debreczenben létesítendő protestáns egyetem javára 10 forintot adott át Kiss Áron püspöknek.

— **A rámás csizma regénye.** Ha az apró selyem topánkáknak és az elegáns abbe cipellőknek meglehet a maguk külön regényük mért ne lehetne meg a rámás csizmáknak is. Megis van, a mint itt következik: Sipos József kedvese vágyva vágyakozott, hogy formás lábaira rámás csizmát húzasson. Fanyar volt a kedve, hüvös a csókja, kényeszerü az ölése, hogy a vőlegényének nem jutott ilyesmire. Bántotta a sok sopánkodás a szerelmes fiut, mitévő legyen, mihez fogjon? Azt cselekedte, hogy egy csizmadia műhelyből éjnek idején kilopott egy pár ilyen fényeskedő lábbelit. Beesütköztek a jó bolondot, a ki most imigyen fordíthatja meg a népdalt: A mig engem szeretél, meztláb is lehetél, de mióta nem szeretsz, rámás csizmát viselhetsz.

— **A debreczeni vendéglősök értekezlete.** A debreczeni vendéglősök, kávéosok és korcsmárosok szombaton délután három órakor az Angol királynő szálloda éttermében értekezletre gyűlnek össze. Az értekezleten a budapesti vendéglős kongresszuson járt küldöttek tartják meg beszámolójukat s aztán az értekezleten megteszik a szükséges intézkedéseket a debreczeni vendéglősök, kávéosok és korcsmárosok ipartársulatának megalakítása ügyében.

x **A ma beköszöntött őszi idő** arra emlékeztet bennünket, hogy nemsokára itt lesz tél apó és hogy mily jól esik akkora vagy gyapjuból készült meleg felöltő valódi ruha; azonban ehhez rendszeren csak drága pénzen juthat az ember, ha nem kinálkoznak oly alkalom, milyent a Biederman E. és fia helybeli régi és legnagyobb posztó nagy kereskedőcéz a vevőközönségnek az által nyújt hogy a legfinomabb és csakis valódi gyapjuból készült brassói zsolnai, brünni és reichenbergi szövötteket azon okból árusítják el gyári áron alól is, miután ezen czég, mely csakis nagybani eladással foglalkozik, a gyapjuszöveteket végkép kiárusítani szándékszik. Siessen tehát mindenki szükségletet fedezni míg a készlet tart.

Táviratok.

— **A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától.**

Ő felsége Romániában.

Budapest, október 1. Ő felsége ma lelkes ovációk között utazott el Sinaiából. Predeal magyar határszéli állomáson határtalan lelkesedéssel üdvözölték a királyt.

A t. Házból.

Budapest, október 1. A képviselőház ma tartotta utolsó érdemleges ülését. Az ülés elején Horánszky Nándor kért felvilágosítást a feloszlataira vonatkozólag. Panaszkolja, hogy a kuriai bíraskodást a kormány elbukatta. Bánffy miniszterelnök Horánszky állítását valótlannak mondja; a kormány akarta a javaslat megszavazását s annak bukását sajnálja is.

A feloszlatast kénytelen volt elrendelni, miután a kormány nem kapott garanciákat a költségvetés letárgyalására. (Helyeslés jobb felől.) Ezután Ugron Gábor fogott szokott munkájához, élesen megtámadta a kormányt a kuriai bíraskodás elejtéséért. Jellemzőnek tartja a kormányra, hogy az aljas választási elnökök gárdáját megakarja tartani. — Elnök: „Illetlen a kifejezés, tessék tartózkodni” rendre utasító szavai után Bánffy miniszterelnök szólalt fel, kijelentve, hogy a bíraskodásért nem a kormányt, de Ugron főrendiházi szövetségeit illeti vád. (Zajos taps és éljenzés jobb felől, Helfy Ignác bizik az ellenzékben, nyugodtan néz a választás elé. Polonyi azt állította, hogy kuriai bíraskodás a korona kívánságára bukott el; ha Bánffy a kvóta ügyben nyilatkozott volna, meg is kapta volna a szükséges garanciákat. — Bánffy miniszterelnök visszautasítja a király személyének a vitába való bevonását; ilyen kétszínűség feltevése megsértése a királynak. (Viharos éljenzés jebbről.) Ezután rátértek a napirendre.

Az osztrák képviselőház ülése.

Budapest, október 1. Az osztrák képviselőházban ma tárgyalták le a költségvetést. A fölösleg egy fél millió forint.

Osztrák iparosok a kiállításon.

Budapest, október 1. Folyó hó 4-én vasárnap az osztrák iparos óriás számban jönnek Budapestre, a kiállítás megtekintésére.

A művészettörténeti kongresszus megnyitása.

Budapest, október 1. Ma nyitotta meg Wlassics Gyula kultuszminiszter a művészettörténeti kongresszust, nagy hatású beszéddel. Dániel kereskedelemügyi miniszter a kongresszisták tiszteletére ebédet adott.

Konstantinápoly csödben.

Budapest, október 1. A budapesti királyi törvényszék Konstantinápoly részvénytársaság ellen a csödböt ma elrendelte.

Mátyás király szobra.

Kolozsvár, szeptember 30.

Kincses Kolozsvár városa emléket állított legdicsebb szülöttjének, Mátyás királynak, a kit az igazságos melléknévvel tisztelt meg népe. A történelem fényes lapjai hirdetik nevének dicsőségét, a mely elnyulik egészen azokig az időkig, a mikor a török hódoltság bus jármát nyögte az ország.

Harminczkét évig uralkodott a hazán és ez az idő Magyarország történelmében az a fényes éra, melyről tud egész Európa, hiszen tudósok, művészek, fegyvert forgató vitézek vitték hírét mindenfelé Hollós Mátyásnak.

Eletében bálványozta népe, halálakor országa siratta. S most, századok mulva szobrot állít emlékének az a város, a hol született, hogy beszéljen a kő, az érc Mátyásról, az igazságsról — késői utódoknak.

A szobor leleplezéséről tudósítónk következőkben számol be:

Kolozsvár főterét fogja a szobor díszíteni s ez örökíti meg az igazságos Mátyás alakját. Csodálatos, hogy ezt a szobrot sem készíthették el az ezredéves ünnepre s ma csupán alapkövét rakták le.

Ott, hol majd később a nagy király szobra fogja hirdetni a magyar nemzet ezredéves fennállásának világraszóló dicsőségét, ma csupán egy rögtönzött

királysátor hirdeti a nemzet nagy ünnepét.

A házak mindenfelé fel vannak lobogóva.

A templom körüli téren diszbe öltözött katonaság áll sorfalat. S kilencz órákor megkondultak kieneses Kolozsvár templomainak harangjai, megszólalt a mozsárágyu is, hirdetőn, hogy megkezdődött a nagy nemzeti ünnep.

Bíró Béla apátkanonok czelebrálta a hálaadó isteni tiszteletet.

A templom előkelő közönséggel volt tele. A királyképviselőjének *Fejérváry* báró honvédelmi miniszternek a templom szentélyében királyi trónust emeltek. Mögötte az első padsorban a kormányképviselője: *Josika* Sámuel, a király személye körüli miniszter ült diszmagyarban, a templom hajóját pedig előkelő közönség töltötte meg.

Az istentisztelet negyed tízkor ért véget s ekkor az egész ünneplő közönség a templomból a főtérré vonult, hol már ezer és ezer ember várta a szobor alapköve letételének ünnepét. A királysátorban pedig összegyűltek Kolozsvár híres szépei.

Az alapköve letételének ünnepe megkezdődött. A dalárda a Szózatot énekelte, melynek méla akkordjait az ünneplő közönség nagy része kalaplevéve hallgatta.

Ezután *Hegedüs* Sándor szólt, üdvözlö a király képviselőjét, majd jellemzi a magyar nép királyszeretét, melynek ez az ünnep is tanúságát képezi. Rátér ezután annak a kornak az emlékére, hol *Corvin Mátyás* alakja tündökölt. — Felkéri ezután a király képviselőjét, hogy tolmácsolja Kolozsvár köszönetét a trón előtt. Köszönetet mond a kormány jelenlevő képviselőinek is megjelenésükért. Végül a bizottság nevében köszönetét fejezi ki a magyar közönségnek, a nemzet soha nem lankadó lelkesedéseért és áldozatkészségeért, mely előmozdította a mű létrejöttét és melytől várjuk sikeres befejezésének biztosítását. Isten áldása legyen ez emléken, a hazán és a királyon!

Perezekig tartó éljenzés hangzott fel a beszédre, melynek elcsendesülése után báró *Fejérváry*, a király képviselője szólt ekképpen:

O cs. és kir. apostoli kir. felsége nevében és meghagyásából a legfelsőbb meglegedésnek és örömmel adok kifejezést, hogy Kolozsvár sz. kir. város kezdeményezése folytán a magyar nemzet felkarolván e magasztos eszmét, *Mátyás király* dicső emlékének szobrot emelt, melynek alapkövét ma szülővárosában ünnepélyesen teszi le.

Fejérváry után báró *Josika* a kormány képviselője, mondott szép beszédet.

Ezután dr. *Groisz Gusztáv* olvasta fel az alapköve helyezendő okmányt, melyet a jelenvolt notabilitások aláírtak. Aláírás után az okmányt egy szelenczébe tették s az alapköve helyezték. E közben a 21-ik honvéd ezred zenekara a Himnusz-t játszotta.

Az alapkövön elhangzottak a szokásos kalapácsütések s *Hegedüs Sándor* néhány szó kíséretében a város gondozására bizta az emlékkövet. *Albach* polgármester felelt *Hegedüs Sándornak*.

A polgármester szavai után a polgári dalkör elénekelte a Fohászt, a dalkör énekét a honvéd zenekar kísérte.

Az alapkövetétel után következett Kolozsvár millenniumi lobogójának felszentelése.

A katolikus, görög katolikus, református, evangélikus, unitárius, neolog és orthodox zsidó lelkészek megáldották a zászlót.

Majd a Nagymalom utczában gyűltek össze, hol a technologiai iparmuzeum alapkövét tették le.

Délután két órákor fényes banket volt.

Fadrusz szobra *Mátyás királyt* egy

bástyafalon lovon ülve tünteti föl. Nyugodtan és délezzegen ül a nagy király. A bástyafalhoz jobbról és balról is följáró vezet.

A király alakja nemes és imponáló. Kardját kezében tartja maga előtt a nyereg fölött s méltósággal tekint maga elé. Elöl a bástyán a magyar czimer, ugy a mint *Mátyás* korából ismerjük. Fölötte ez a latin név: *Mathias Corvinus*. A bástya tövében jobbról és balról még mellékalakok helyezkednek el. Balra két magyar vitéz a győzelmes csatákban zsákmányolt zászlókat helyezi a nagy király elé. Jobbra egy magyar vitéz zászlaját lobogtatva, lelkesen tekint föl *Mátyásra*, míg előtte egy pánczélos német vitéz áll, sisakját a meghódolás jeléül kezébe tartva. Bámulva emeli föl szemét az érdekes alak a hódító királyra.

Irodalom — Művészet.

* „Az Évszak”-ok szerint változik hölgyeink ruházata is. De változik a divat is és a ki ehhez alkalmazkodni akar, annak vezetőre van szüksége. Ilyen legmegbízhatóbb vezető „Az Évszak” című divatlap, mely magyar divatjóságaink között elvitázhatatlanul a legdiszesebb és mégis a legolesőbb. „Az Évszak” legújabb száma a legutolsó divatot mutatja be, az őszi idény ruházatát, a szemnek szinte jól eső finom kivitelű képekben, minden ruhának szabását részletezve a mellékelt szabásíven. Melegen ajánljuk minden magyar hölgynek! „Az Évszak” előfizetési ára negyedévre 1 frt. A kiadóhivatal Budapest, VI. ker., Király-utca 110. kívánatra bárkinek szívesen küld mutatvány-számot.

A kiállítási tárgysorsjáték.

A kiállítási tárgysorsjáték iránt napról napra nő az érdeklődés, minthogy már az egyes csarnokokban láthatók is azok a díszes tárgyak, melyeket ez ideig megvásároltak a sorsjáték céljaira. A kiállítási tárgysorsjátéknak összesen 19548 nyereséme lesz, a miből önként következik, hogy ilyen nagymennyiségű számot nem lehet egy nap alatt kisorsolni, miért is az az intézkedés történt, hogy husz napon keresztül naponként 1000—1000 tárgyat sorsolnak ki, de vasárnaponként szünetel a sorsolás.

A kisorsolások, melyek ma október 1-én kezdődnek, úgy történnek, hogy 14 napon át az egy koronás nyeresémtárgyakat sorsolják ki, 5 napon át pedig a két koronás nyeresémtárgyakat, és csak a huszadik napon, vagyis október 23-án kerül sorra a 846 nagyobb nyereséme és a 6.000, 10.000 és 20.000 koronás három főnyereséme.

Az első főnyereséme tárgyai nemcsak díszökre, de célszerűségekre nézve is rendkívül ügyesen és szerencsésen vannak összeválogatva. Áll pedig ez a nyereséme 12 személyre szóló komplet ezüst evőkészletből, 12 személyre szóló pompás aranyozott ezüst borkészletből, 10 darab, kiválóan izlésesen kidolgozott nehéz ezüst pecsenyés és téstasztából, 4 darab díszes, ezüst kupakkal és fogóval ellátott korsóból, 12 személyre szóló, gyönyörű ezüst moka-készletből, továbbá ugyancsak 12 személyre való csinos fagyalt garnitúrából, 2 darab három karos ezüst gyertyatartóból, 2 darab ezüst gyümölcsstartó asztaldísz, végül egy darab, művésziesen kidolgozott ezüst fedelű és fogóju nagyobb korsóból.

A második főnyereséme olyan tárgyakból áll, a minőkre a legtöbb szép és nem szép asszony vágyva vágyik. Ragyogó szépségű briliáns diadém ez, mely egészen szét-szedhető és pedig 4 melltüre, 4 nyakékre és

3 rezgő hajtüre. Van ezenkívül ehhez még egy külön nyakék, mely női melltünek és hajtünek is használható, továbbá két remek briliáns függő, nagy gyöngyökkel.

A harmadik főnyereséme egy empire-stilű férfiszoba berendezés, de oly bámulatosan szép, hogy nincs jó izlésű férfi, a ki az első látásra bele nem szeretne s magának ne kívánna. Áll pedig egy íróasztalból, melyhez foteuil jár, egy külön garnitúrából, egy szalonasztalból, könyvvállványból és két sarok-etazséból. A gyönyörű butorzat bronzcezal berakott mahagoni fából való s az ülőbutorok disznóbőrrel vannak kárpitozva.

Minthogy, mint említettük, a nagy nyereseményeket csak október 23-án sorsolják ki, az intéző körök úgy intézkedtek, hogy ha a készlet tart, az esetben egész e napig lehessen sorsjegyet várarolni, hogy azoknak is módjukban legyen a nagy nyereseményekre játszani, akiknek a sorsjegyeit előbb netán kisebb nyeresémnyel kihúzták. Sorsjegyek kaphatók lesznek tehát egész 23-ig az említett esetben az összes elárusító helyeken.

Mikor házasodjunk ?

— Völegény-jelöltek figyelmebe, —

A házasság dolgában tudvalevőleg két pártra szakadnak az emberek.

S az egyik párt, mely szent Pál rideg elveit vallja, e fölvetett kérdésre egyszerűen azzal felel, hogy házasodni egyik hónapban sem jó, a másik párt pedig — amelyikbe a poétikusabb szívű fiatal emberek és az asszonyok tartoznak, kivétel nélkül — nagy módon azt válaszolja, hogy mindegy, akár melyikben, de legjobb még a „folyó hóban” megházasodni.

Azonban erre a kérdésre csak látszólag lehet ilyen egyenesen felelni. Lapunk egyik barátjától most egy hosszú értekezést olvassunk e kétségkívül széles körököt érdeklő témáról.

Ennek a cikknek a szerzője mindenképp előtt konstatálja, hogy a házasság hangulat dolga, a hangulat pedig okvetlen legerősebb a szívünkben a házasság első heteiben; mindenáron arra kell tehát törekednünk, hogy szívünkben e hangulatot lehetőleg tartóssá tegyük, hogy legalább emléke egész életünkön át kísérjen. Milyen milieube helyezük tehát a házasságunkat, hogy hangutata legjobban hatalmába kerítsen? A virágfakadás, vagy a gólyatávozás idejébe, nyárba vagy pedig télbe?

Tavaszzal mellett kétségkívül sok érv szól: a szív akkor harmóniába olvad a fültámadását ünneplő természettel s együtt ujong vele.

De viszont lehetnek kedélyek, akikre sajátságos varázsszal bír az ős, a mikor körös körül hervadást látnak s édes gyönyörrel tölti el őket az a vigasztaló tudat, hogy szívünkben azért élet van és virulás.

Akik vidéken lagnak jól teszik, ha a virágzás idejében házasodnak, a városi embernek ellenben édeskevés köze van a természet életéhez és halálához, tehát rá nem birhat olyan döntő befolyással ez a körülmény.

A tél mellett az az érv szól ékesen, hogy ez az évszak az, amely legjobban megtanítja az embert a családi tűzhely megbecsülésére. A novellában elcsépeelt kandallónak azokkal a bizonyos pattogó hasábokkal, büvös hatása mindig új és nagy marad — főképp ha mellette egy édes, fiatal nőcske is vár reánk.

Rátérve az egyes hónapokra, a január ellen a házasság ellenségei azt mondják, hogy az akkor kötött házasság rossz omen az egész esztendőre; ugyane szempontból a házasság

hívei a január mellett kardoskodnak, áprilist kifogásolják mert az a bolondok hónapja; május mellett a rajongók egész tábora szól; júniust, júliust, augusztust nagyon forrónak tartják; szeptembert, októbert, novembert a darutávozás és halottak hónapját igen melankólikusnak. Sokan arra esküsznek, hogy házasodni legjobb ama hónapokban, amikor rákot enni is legjobb. vagyis az „r” nélküli hónapokban, mert hisz akkor rákot, is lehet enni külön szobában, ami egyik legfőbb delicia.

A tudósbarát aztán még higienikus szempontból és az utódokra nézve is bonczolgatja, hogy mikor legelőszzerűbb a házasság s e tekintetben határozottan a télnek ad elsőséget.

Láthatjuk ebből a szempontból, hogy a problema igen bonyolult s azt még az agyafurt tudós sem tudta teljesen megfejteni s így e kérdésre egyelőre a felelet a régi marad: házasodni legjobb akkor, amikor annak a dátumát két egymásért lángoló emberfia körülményeihez képest, kölcsönös édes meg-egyezéssel kiízi.

Agglagény.

CSARNOK.

A jegyváltás.

— Dramolett. —

A Debreczeni Ellenőr részére

Irta:

Fűjacs.

(Folytatás.)

14.

Kornélia.

— Nem tudott valamit Aladarról mondani?!

Margit.

— Többet nem, mint a mennyi az ujságban van; Már pedig azok telve vannak e szomorú esettel; onnan mindenki megismerheti. Csak egyedül én nem hiszek benne...

Kornélia.

— A papa is épen ezt olvasta most... No, jér ide, ülj le mellém Margitkám (Margit anyja mellett foglal helyet a kanapén.) Mondok neked valamit...

Margit.

— Tessék!

Kornélia.

— Most már nem akadályoz semmi, hogy ne légy szivesebb a gróffal szemben... Reményeid úgy is elszálltak s beláthatod, mennyire csalatkoztál.

Margit.

— Nem, anyám, ezt nem teszem ez életben!

Kornélia.

— De nézd, angyalom, mily örömet szereznel te evvel a papának; magadnak szép jövőt biztosítanál — grófné lehetnél...

Margit.

— (félre) Ezt pedig csak atyámtól hallottam.

Kornélia.

— (folytatva) Hisz tapasztalhattad, hogy mennyire tisztel s szeret téged; s azt hiszem, jellemére nézve sem lehet semmi kifogásod, a mint én ismerem; azon nincsenek fekete foltok. Hibául egyedül azt lehetne betudni, hogy a vagyónát verte el...

József.

— (Daróczy szobájába nyíló ajtón át viszi a cipőket; míg átmegegy a szobán, meghallja a beszélgetést.) (félre) Hát ez nem elég! (Daróczy szobájába megy, a többiek nem veszik észre.)

Kornélia.

— (folytatólag.) De biztosítalak, Margit, hogy ha meglesi családi tűzhelyét, ha kedves otthona lesz, meg fog változni s a legderekabb férj lesz belőle...

Margit.

— (félre.) Meglátszik, hogy a papával beszélt az előbb.

Kornélia.

— (jó kedvvel.) Tehát nem kell semmit sem busolni s a jegyváltást, ha nem is most, de nemsokára meg lehet tartani egy... becsületes emberrel. Ugy, ugy!

Margit.

— Édes anyám nem beszélne így, ha ha tudná, hogy mily szívfájdalmaim vannak. Ha ismerné a fájdalmakat, sohasem említene ilyeneket előttem... Ha édes atyámnak csak evvel szerezhetek örömet, ha kezemet olyan embernek nyújtom, kit sohasem szerettem komolyan s nem is szeretek, úgy nagyon sajnálom, hogy sohasem fog a papának bennem öröme telni. Szívemnek nem tudok parancsolni... összetört volna már... de még nem egy kis szerepe...

Kornélia.

— Nem is nagyon csodálom, hogy most is beszélsz; majd néhány nap múlva megváltozol, magadhoz jössz; most elhiszem, hogy gondolataid nem rózsaszínűek... Az idő jó orvos, az majd meggyógyítja beteg szivedet. (Feláll.)

XII. Jelenet.

Voltak és Daróczy.

Daróczy.

— (felöltözve jó.) Ah! (Meglátva Margitot megöleli.) Reményem, a boru után derü jó... Éppen most olvastam az Aladár esetét az ujságban; kivétel nélkül elítélik a lapok, a mint hogy ez nagyon is világos... (Margit nem figyel e szavakra). Olyan dolog ez, a min már nem lehet segíteni. Megtörtént, hiába! A gonoszt eléri az Isten büntető keze.

Kornélia.

— Hallotta már, Dénes, hogy itt volt a gróf?!

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Folyó sz. 6.

Bérlet I. sz.

Csütörtökön, 1896. október hó 1-én.

OTTHON.

Dráma 4 felv. Irta Sudermann Hermann a „Becsület” szerzője. Ford. Márkus Miksa. (Rendező: Komjáthy.)

Személyek:

Schvartze nyug. alezr. — Szilágyi V,
Magda } első ház. gyer. Komjáthyé T.
Mariska } — — — Szabó Irma
Augusta — — — F. Csigaházy E.
Wendovszky M. hadn. — Deési Alfréd
Wendovszky Franczis. — Kiss Irén
Hefsterding lelkész — Komjáthy J.
Dr. Keller kormányt. — Vidor Dezső
Beckmann nyug. tanár — Vághó J.
Klebsnyug. tábornok — Bartha J.
Klebsné — — — O. Kiss Julia
Ulrichné törv. sz. igaz. — Kovács P.
Schurmanné — — — B. Némethy J.
Teréz, szobaleány — — — Cserényi Adél
Egy férfi — — — Makray Dénes
Egy nő — — — Rácz Mariska
Történik egy vidéki kerületi székvarosban.
Idő: jelenkor.

Holnap, pénteken, 1896. október 2-án, bérletszünetben leszállított helyárrakkal:

Toldi Miklós

eredeti történeti színmű 3 felv. Irta: Szigeti József.

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. október hó 1-én.

Allamadóság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.—	122.50
„ vasuti beruházásiköt. 4%.	122.50	123.50	123.50
„ koronajárdék 4%.	—	99.—	99.50
„ regále vált. köt. 4%.	—	100.—	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	123.25	123.75
Egységes állam kötvény 4%.	101.25	101.75	101.75
Tisza-szeg. 4%-os nyeres.-sors	138.50	139.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	401.—	401.50
Osztrák hitelbank részvény	—	368.40	368.60
Magyaripar-és keresk. bank. r.	104.—	104.50	104.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	121.50	122.50
3-os	104.—	105.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	114.75	115.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.—	10.40
Osztrák	—	18.—
Olasz	—	11.50
Bazilika sorsjegy	—	7.10
Jó-sziv	—	3.20

Pénzmekek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.62	5.68
20 márkás arany	—	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	—	9.53	9.56
1 Sovereigns	—	—	11.99	12.03

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, szeptember 29.

Buzát ma mérsékeltén kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 35.000 rakományárak egy néhány kral magasabb áron.

Egyéb gabonaneműekben gyenge volt a forgalom változatlan árák mellett.

Eladatott:

Buza. (Idei.) Tiszav.: 200 mm.	80.5 kg.	7.50	7.40
7.50 frt. 100 mm.	80.5 kg.	7.40	7.40
80. kg. 7.40 frt. 200 mm.	80.5 kg.	7.25	7.25
frt. 400 mm.	79.4 kg.	7.37	7.37
és fél frt. 150 mm.	79.7 kg.	7.27	7.27
frt. 100 mm.	79.3 kg.	7.35	7.35
frt. 400 mm	79.5 kg.	7.37	7.37

Határidő-üzlet.

Az irányzat szilárd volt s mérsékelt forgalom mellett az árák emelkedtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

		frt
Buza szept.-októberre	1896	7.19—7.20
„ máj.-júniusra	1896	7.41—7.42
Rozs tavaszra	1896	6.40—6.42
„ szept.-okt.-ra	1896	6.19—6.21
Tengeri máj.-jun.-ra	1897	3.96—3.97.—
„ szept.-re	1896	3.80—3.85.
Zab máj.-jun.	1896	5.75—5.77.
„ szept.-okt.	1896	5.51—5.52
Repeze aug.-szept.	1896	—.—.—

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

		frt
Buza 1896. őszre		7.21—7.22
Rozs 1896		6.20—6.21
Zab 1896		3.82—3.83
Tengeri 1896 aug.-szept.-re		5.50—5.52
Repeze 1896 őszre		11.40—11.50

Sertés piac z.

Kőbánya, szeptember 30.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr súlyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli súlyban) 52 krtól 53 krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 54 krtól 55 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) — krtól — krig.

II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli súlyban) 52 krtól 53 krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyu) 44 krtól 45 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő súlyban) 43 krtól 44 krig. Sertéslétszám 1896. évi szept. hó 27-ik napján volt készletben 5419 darab, 1896. évi szept. hó 28-ik napján felhajtott 213 darab, 1896. szept. hó 29-ik napján elszállított 604 db. 1896. évi szept. hó 30-ik napjára maradt készletben db. 530 — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Bérkocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napsámra:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Órassámra.		
Fél órára	40	30
¼ órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félóra v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül.	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbőség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	140
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	120	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Ejjel menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 kr. díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	120	90
Minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Kónos Akos.

Nyilttér.

Bali se yems övetekek 35 krtól
14 frt 65
Krig két renként — valamint fekete, fehér, színes
Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méte-
renként sima csikos kockázott, mintázott damaszt
s. a. t. (m. n. t. 210 különböző minőség, 2000
szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru pos-
tabér és vámentesen a házhoz szállítva. Min-
tákat postafordultival küld: Henneberg G.
(os. és k. udvari szállító) selyomgyára Zü-
richben. Svájcba címzett levelekre 10 kros,
levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar
nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.
4

855-50-36

A legfinomabb, valódi

Gyapjuszövetek

szolnai, brassói, brünni,
angol és francia gyártmányoka Nagy-Károlyi
üzletünk
feloszlata miatt

rendkívül

olcsó áron

kicsinyben is kaphatók Debreczenben:

Biedermann E. és Fia

posztó-áru-házában.

872-0-7

Szőnyegek,

csipke- és szövet-
függönyök,ágy- és asztalterítők,
butorszövetek, viaszos vásznak

nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos fiai

czégnél, Debreczen, Rózsater.

869-0-12

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearányozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasure“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók: Szent-Királyi Tivadar czégnél Debreczenben.

863-12-10

Hatásos reklámtáblákat

arany vagy ezüst préseléssel;

gyönyörű kivitelű színes rajzokkal ellátott

Üzleti reklámkártyákat

tetszés szerinti szöveggel;

Raktári nyomtatványokat;

erős vászonkötésű

Bevásárlási könyvecskéket

* olcsóbban mint bárhol *

CSOKONAI

nyomda- és kiadó részv.-társaság

Debreczenben.

ajánl

Mű- és Könyvnyomda

Hirlapkiadó-vállalat

Diszmu-könyvkötészet